

مقام معظم رهبری:

مجاهدت خاندان پیامبر پس از عاشورا موجب ماندگاری قیام کر بلا شد

پایگاه اطلاع رسانی مقام معظم رهبری؛ مراسم عزاداری اربعین سید و سالار شهیدان، حضرت اباعبدالله الحسین علیه السلام و اصحاب باوفای ایشان از طریق ارتباط تصویری از دانشگاه تهران (محل تجمع هیئت های دانشجویی...

صفحه ۲

سه شنبه ۶ مهر ۱۴۰۰ ۲۱ صفر ۱۴۴۳ ۲۸ سپتامبر ۲۰۲۱

تیترو

آموزش و پرورش از واژه «ولی» رفع ابهام کرد

با پیگیری های روزنامه «شرق» صورت گرفت

صفحه ۹

تیترها

بهشت و جهنم بازیکنان ایرانی

پر تغال خونی!

صفحه ۱۱

طلوع ستاره اقبال

«اولاف شولتس»

محافظه کاران آلمان هم پس از «مرکل» از قدرت کناری روند

صفحه ۸

دولت آینده آلمان

ورابطه برلین – تهران

علی ماجدی

«اسرار گنج دره جنی» در

قیاس با کتاب، موفق نیست

احمد طالبی نژاد

دستمال سرخ ها

نیما ارزانی

حرف اول

ایرادهای پیام رسانی ضعیف بین تهران – واشنگتن

رضا نصری*

کانال های رسانه ای و دیپلماتیک به ما منتقل می شود،

ملاک تصمیم گیری نهایی ما نخواهد بود». سپس

تأکید کردند: ایران بر مبنای «فشار عملی آمریکایی ها»

قضاوت خواهد کرد. حال، اگر از یک مذاکره کننده

حرفه ای (و نه از یک مقام سیاسی) در مورد اظهارات

ایشان سؤال کنید، پاسخ خواهید شنید «اولین تصویری

که از اظهارات وزیر امور خارجه ایران به ذهن متبادر

می شود، این است که میان ایران و آمریکا یک ضعف

جدی در فرایند پیام رسانی وجود دارد». ضمن اینکه

اظهارات مشابه مقامات آمریکایی درباره «مهم بودن»

مواضع ایران درمورد بازگشت به مذاکرات برجام نیز تا

حدود زیادی همین ذهنیت را تقویت می کند. درواقع

وجود این ضعف در پیام رسانی میان این دو کشور جای

تعجب ندارد. همان طوره که دکتر امیرعبداللهیان خود

اشاره کردند، فرایند پیام رسانی میان تهران و واشنگتن

به صورت غیرمستقیم از طریق «رسانه ها و کانال های

دیپلماتیک» صورت می گیرد و نیک می دانیم هیچ کدام

از این واسطه ها در انتقال پیام آن طوره که باید و شاید

امین، بی طرف و بعضا بی غرض نیستند. درحقیقت،

ضعف در این پیام رسانی – تا حدود قابل ملاحظه ای –

ریشه در عدم ارتباط مستقیم میان هیئت های ایرانی و

آمریکایی دارد که مشکلات رایج در امر «تعبیر موضع

طرف مقابل» و «نیت خوانی» در مذاکرات بین المللی

متعارف را تشدید و دوچندان می کنند. برای اهل فن

این مشکلات ناشناخته نیست و بسیاری از اندیشمندان

حوزه سیاست خارجی – از جمله رابرت جرویس –

آنها را شناسایی و دسته بندی کرده اند. در اینجا به چند

نمونه «سوء برداشت رایج» در مذاکرات بین المللی – که

در مورد ایران و آمریکا به واسطه فقدان ارتباط مستقیم

تشدید شده – اشاره می کنم:

۱) اولین سوء برداشت رایج – که با فقدان ارتباط مستقیم

تشدید می شود – این است که طرف مذاکره کننده ممکن

است رفتار قطار طیفی مقابل را به مراتب حساب شده تر،

سنجیده تر و برنامه ریزی شده تر از آنچه هست تصور

کند. به عبارت دیگر، در این مورد خاص، ممکن است

مذاکره کننده ایرانی برای طرف مقابل به مراتب بیش

از حد لیاقت و قابلیتش قدرت برنامه ریزی، دوراندیشی

و توان صحنه آرای قائل شود و همین سوء برداشت

متعاقبا موجب سوءحاجبه و فرصت سوزی شود.

ادامه در صفحه ۴

عزای عمومی در آمل در پی درگذشت علامه حسن زاده آملی

در سوگ عالمی برجسته

گروه سیاست: علامه حسن حسن زاده آملی روز شنبه در ۹۳ سالگی و پس از تحمل یک دوره بیماری سخت دار فانی را وداع گفت. علت فوت ایشان عارضه قلبی ناشی از کهولت سن اعلام شده است. علامه حسن زاده آملی متولد سال ۱۳۰۷ ...

صفحه ۲

سال نوزدهم • شماره ۴۱۰۷ • ۱۲ صفحه • ۷۰۰۰ تومان

سرمقاله

وارونه نویسی تاریخ چرا؟

جاوید قربان اوغلی

امسال گرامیداشت هفته

دفاع مقدس یک غایب بزرگ

داشت: «هاشمی رفسنجانی».

موضوعی که با واکنش بسیاری

از شخصیت های سیاسی کشور

روبه رو شد. صدای اعتراض به این تحریف تاریخ در

تاریخ و نمایش وارونه و کاریکاتوری تاریخ در

روزنامه های مکتوب یا فضای مجازی به وضوح

خطاب به برنامه ریزان و گردانندگان بیان شد.

هرچند جریان خاص چندسالی است پروژه

«هاشمی زدایی» را در کشور به راه انداخته و

این جریان مستمرا با تخریب این شخصیت

گران قدر از طریق اشاعه دروغ و تحریف ادامه

دارد ولی حذف کامل «جانشین فرمانده کل

قوای مسلح» از تاریخ دفاع مقدس، موضوعی

بود که صدای اعتراض «خودی ها» را نیز در

پی داشت. باور حذف نام شخصیتی که علاوه

بر نقش و مسئولیت های بزرگ در تمام مراحل

قبل و بعد از انقلاب، با حکم «امام خمینی»

فرماندهی جنگ را بر عهده داشت، بسیار سخت

و غیرقابل قبول است. بی تردید هاشمی از نادرترین

شخصیت هایی است که نام و آوازه او مرزهای

ملی را درنور دیده و جایگاه ویژه ای را در ادبیات

سیاسی انقلاب اسلامی و نظام سیاسی برخاسته

از آن به خود اختصاص داده است. اغراق نیست

اگر گفته شود برگی از تاریخ نهضت امام از سال

۱۳۴۲ تا زمان پیروزی، جنگ تحمیلی تا ارتحال

بنیان گذار نظام را نمی توان پیدا کرد که نام

هاشمی در آن نباشد. برای توصیف نقش برجسته

هاشمی در تمامی مراحل تصمیم سازی و اجرایی

انقلاب و کشور نیازی به ارائه مدرک و سند نیست.

در بحرانی ترین روزهای پیش از پیروزی از جانب

امام مأموریت می یابد که بحران اعتصاب کارکنان

نفت را مدیریت کند. پس از روزهای خونی ۲۲

بهمن از اعضای اصلی اداره کشور در «شورای

انقلاب» است. ۱۶ سال مسئولیت مجلس، هشت

سال ریاست قوه مجریه، ریاست مجلس خبرگان

رهبری، ریاست مجمع تشخیص مصلحت نظام

و... از دیگر مسئولیت های هاشمی در کلیدی ترین

مناصب کشوری است. به راستی هاشمی چه

کرده بود که برخی از مرده او نیز هراسناک اند و

تیرهای خود را با تلاش های هرچند ناکام برای

حذف نام هاشمی از تاریخ انقلاب و هشت

سال دفاع مقدس روانه می کنند. طر ف ا ت که

این اقدامات در حالی در جریان است که عبارت

معروف امام «بدخواهان باید بداندند هاشمی زنده

است، چون نهضت زنده است» در حادثه ترور و

بیان صریح رهبری «هیچ کس برای من هاشمی

نمی شود» از حافظه نسل اول انقلاب زده شده

و نام هاشمی در هر کوی و برزنی ورد زبان است.

به بیان بهتر همچنان که نام هرکس در

شناسنامه اش ثبت وضبط شده و نمی توان آن را

پاک کرد، نام هاشمی با نهضت امام، انقلاب، نظام

و دفاع مقدس آن چنان در هم تنیده که جدایی آن

فقط در ذهن های «بدخواهان» خلجانی می کند

که هاشمی در بیان آرام آمده است. هاشمی

چند ویژگی منحصربه فرد داشت که در عرصه

سیاسی ایران او را از دیگر سیاستمداران عصر

خود متمایز می کند.

۱- نقش و تأثیر بی بدیل در تحولات سیاسی

کشور از آغاز نهضت امام خمینی. هاشمی

همواره برای وفادار و مشاور امین برای امام

خلف او آیت الله خامنه ای بود. جایگاه هاشمی

نزد امام (ره) و نسبت او با نهضت و انقلاب را

باید از کسانی سؤال کرد که در زمان داغ و درفش

و تبعید و زندان در کنار امام و همراه و همگام

او بودند. علی محمد بشارتی که در دوره اول

مجلس عضو هیئت رئیسه و کامرباز مجلس بود،

از اطلاع از این موضوع گفت: «هاشمی همین جا

و پیش خود من بماند». رابطه امام با هاشمی

نیازی به توصیف این گونه ندارد، کماینکه بیان

و کلام هاشمی نیاز به سند ندارد، او خود سند

ادامه در صفحه ۲

رئییسی، خوش اقبال

یا خوش رزق!

باهنر:دستاوردهای دولت سیزدهم

از دولت های قبل به او ارث رسیده است

صفحه ۲

یادداشت

هادوی؛ چهره ای خوشنام و کم حاشیه

علی تجفی توانا*

در سال های ۱۳۵۴ به بعد که من وارد

کانون وکلا شدم، قضات خوشنام بسیاری در

دادگستری حضور داشتند و مرحوم مهدی هادوی

هم از جمله این قضات کم حاشیه و خوشنام

دادگستری بودند که وکیل شده و قضات بر

سلامتش تکیه می کردند. بعد هم که به حکم امام

خمینی (ره) دادستان کل کشور شدند. در مدتی که

این سمت را داشتند، رفتار و کنش های مدیریتی

ایشان به گونه ای نبود که ایجاد چالش کند؛ چون

قضات عمدتا قانونمند بودند. فرمان پذیر نبودند و

با لحاظ خدا، وجدان و قانون اظهارنظر می کردند و

در نتیجه ایشان هم به لحاظ همان صیغه و سابقه

وظایفش را پیگیری می کرد. بعد از مدتی از این

سمت کنار رفتند. مرحوم هادوی فردی متعارف،

متعادل و تحصیل کرده بود. از ویژگی های ایشان

این بود که هم علم حقوق می دانست و هم با

علوم فقهی آشنایی داشت. در میان قضات قبل

از انقلاب از افراد صاحب نامی که این ویژگی ها

را داشتند کم نداشتیم، منتها افراد شاخص در

میان آنها که هم در شغل وکالت و قضا نامی

داشتند و هم به فقه و حقوق مسلط بودند، کم

بود و آنها به تدریج در میان حقوق دانان شناخته

می شدند. مرحوم کاتوزیان از جمله این افراد بود.

مرحوم مهدی هادوی هم بعد از آن آرام آرام به

حرفه وکالت روی آورد و پروانه وکالت گرفت و

در کار وکالت نیز فردی بی حاشیه بود. افرادی

مثل مرحوم هادوی براساس قابلیت و لیاقت

نه براساس خدمت و فرمانبری مدارج اداری و

قضائی را طی کردند. با همکاران دیگر که به نوعی

ابزار معین اجرای عدالت قضائی بودند و وکلا

که بال دیگر فرشته وکالت، رفتارهای مناسب

و متعارفی داشتند، چون می دانستند عدالت

قضائی به تنهایی با حرکت قاضی قابل استحصال

و حصول نیست بلکه شرایطی است که باید با

همکاری همگان انجام شود؛ یعنی علم و عمل،

دانش و شم قضائی، سلامت و استقلال قضائی.

البته من خدمت ایشان پرورنده ای نداشتم اما از

شنودها و گفت وگوهای پیش کسوتان این گونه

استنباط می کنم که برخوردی متعارف و با احترام

و تکریم با وکلا داشتند. ایشان با توجه به غنای

علمی و عمق دانش در حقوق و فقه و مهم تر از

همه تجربه عملی، از جمله استنادی بود که وقتی

عکس، رونق رستنی

یادداشت

گم شدن «خیر عمومی»!

مانند سرعت گیری روند واکسیناسیون و توافق نامه

با آژانس بین المللی امنی و همچنین عضویت

در پیمان شانگهای و مصوبات مجلس در کاهش

انحصار از بعضی مجوزها و... اقدامات مثبتی است

که تنها در صورت تحولات اساسی در شکستن

قفل تحریم ها و اصلاحات ساختاری اقتصادی که

تأمین کننده «خیر عمومی» هستند، معنا و مفهوم

می یابد و اثر خود را در زندگی مردم نشان می دهد.

به نظر می رسد آن حلقه گمشده در سلسله

اقدامات دولت ها در کشورمان در چند دهه اخیر،

همین مفهوم «خیر عمومی» است. مفهومی که در

اقتصاد به امکانات مادی، فرهنگی یا نهادی اشاره

دارد که اعضای یک جامعه در آن اشتراک منافع

دارند؛ مانند سیستم حمل و نقل عمومی و حفاظت

و امنیت عمومی و دادگاه ها و آزادی های مدنی

و آب و هوای پاک و... اما خیر عمومی در ارتباط

دوسویه دولت – ملت شکل می گیرد که نبود یکی

یعنی رضایت ملت، صرفا به خیر حاکمان و نبود

صلاحدید و سیاست گذاری دولت ها به هرج ومرج و

آتارشی ختم می شود. به همین دلیل خیر عمومی را

چتر پوششی برای تمام اموری می دانند که از طریق

کش های جمعی و به واسطه اکثریت جامعه دنبال

شود و ضمن محترم شمردن مالکیت و حقوق فردی

مطلوب عام و دولت به عنوان نماینده ملت نیز با

آن همراه باشد؛ اما بی شک تأمین خیر عمومی به

معنای نبود مخالفت ها و مقاومت ها در مقابل آن

نیست. چنان که هر روز اخباری درباره درخواست

ممنوعیت واردات با برقراری تعرفه بالا، تداوم ارز

چهارهزارو ۲۰۰ تومانی، سوخت ارزان و قاچاق آن

و برق ارزان و استخراج بیت کوین و... می شنویم.

همچنین است حل مهم ترین معضل امروز جامعه

ایران که منافع و خیر عمومی را با تهدید مواجه کرده

است؛ یعنی «تورم». معضلی که به سازوکارهای

علمی مانند کاهش سرعت ایجاد نقدینگی از طریق

کاهش هزینه های دولت و ریسک های اقتصادی و

افزایش درآمدهای مالیاتی و صدارتی و... نیازمند

است و همه این راه ها گروه های بزرگی را متضرر

می کند. چنان که به گفته توماس سارجنت «برای

مهار تورم، باید به تعادل مخربی که در بازیگران تورم

بالا ایجاد شده، توجه کرد و راهی برای برهم زدن این

تعادل ناصواب یافت... کسانی که کار را